

ΤΣΑΚ ΜΠΑΜ ΦΕΣΤΙΒΑΛ 2021 / ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23.7.2021 / 20.00-23.59

20.00

The Breathing Body (μια επιτελεστική παράσταση μακράς διάρκειας - 60' με 90') - Άννα Παγκάλου

Σύλληψη, performance: Άννα Παγκάλου, Καλλιτεχνική Συνεργασία: Μαρία Κολιοπούλου, Σχεδιασμός και Δημιουργία Ενδύματος: Γεωργία Γκρεμούτη

Το *The Breathing Body* εξερευνά τον τόπο που ο περιβάλλον χώρος συναντά τον εσωτερικό χώρο του ανθρώπινου σώματος. Αναδεικνύει τη λειτουργία του σώματος σαν ηχείο, εστιάζει στους εσωτερικούς του χώρους και στοχεύει στη σύνδεση με τον θεατή χρησιμοποιώντας ως γέφυρα την ροή της ίδιας της αναπνοής. Στο *The Breathing Body* ένα σώμα κινείται μέσω της ανάσας μέσα σε ένα διαφανο χάρτινο ένδυμα προσπαθώντας να προσδώσει ύλη στο άυλο σε μία επιτελεστική παρουσίαση (performance) μακράς διάρκειας. Η κίνηση της ανάσας από το κέντρο της ύπαρξης δημιουργεί ένα εύθραυστο όσο και δυναμικό υλικό που ταξιδεύει τους θεατές σε ένα άχρονο και υπερβατικό περιβάλλον.

Η Άννα Παγκάλου είναι voice soloist performer με σκούρο δραματικό χρώμα, που πειραματίζεται ανάμεσα στα όρια του κλασσικού τραγουδιού και τις νέες φόρμες που δημιουργούνται από τις πειραματικές ηχητικές πρακτικές. Ως σολίστ έχει τραγουδήσει στην Αυστρία, Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία, Αίγυπτο, Τουρκία, Ελλάδα, Κύπρο και ΗΠΑ. Ειδικεύεται στη Σύγχρονη Μουσική. Σύγχρονοι συνθέτες γράφουν έργα για τη φωνή της και συμμετέχει σε νεωτεριστικές συνεργασίες για τη δημιουργία εικαστικών έργων και performances. Έχει τιμηθεί με υποτροφίες από το Ίδρυμα Ωνάση, το Fulbright Foundation και με βραβείο από Διεθνή Διαγωνισμό Δημήτρη Μητρόπουλου. Την χαρακτηρίζει η ευελιξία στην εναλλαγή ανάμεσα σε διάφορα μουσικά είδη/ηχοχρώματα και οι φωνητικοί πειραματισμοί.

20.00

Ισορροπίες (περφόρμανς/εγκατάσταση - 20' με 30') - Γιάννης Ψαλλιδάκος

Κατάσταση κατά την οποία βάρη ή και δυνάμεις είναι ίσες. Κατάσταση η οποία εμπλέκει ανταγωνιστικές και συμπληρωματικές ενέργειες. Κατάσταση όπου όλα είναι δυνατά. Μεταξύ σώματος και χώματος, μεταξύ ρυθμού και αναπνοής, μεταξύ κίνησης, στάσης και σιωπής... Οι "ισορροπίες" είναι ένα εφήμερο έργο, μια δράση που παίζει με τις δυνάμεις εντροπίας του κόσμου μας.

Ο Γιάννης Παλλιδάκος είναι αρχιτέκτων, φωτογράφος, vocal artist. Τα τελευταία χρόνια, η μουσική και πιο συγκεκριμένα η σπουδή της φωνής, κέρδισαν την προσοχή και το ενδιαφέρον του. Δραστηριοποιείται στην Ελλάδα και στη Γαλλία, διδάσκοντας overtone-singing και διοργανώνοντας βιωματικά σεμινάρια φωνής, κίνησης & ήχου σε συνεργασία με άλλους καλλιτέχνες και δημιουργούς.

20.30 + 21.20

Self Test (περφόρμανς - 2 x 40') - ZS ensemble: Ζωή Κολλάτου & Σταύρος Κώπτας

Ακούμε πολλά. Βλέπουμε πάρα πολλά. Σκεφτόμαστε ακόμα περισσότερα. Το νευρικό σύστημα έχει κρασάρει. Το σώμα έχει στεγνώσει, έχει σκληρύνει. Το μυαλό, μας απομονώνει. Ο καθένας στον κόσμο του, με τα δικά του δεδομένα. Γιατί ζητάμε να ενωθούμε όταν οι πόρτες είναι κλειστές; Πού είναι ο εχθρός; Μια performance για δύο με τη συμμετοχή όλων. Ένας κύκλος; Όλα γύρω μου γυρίζουν;

Το ZS ensemble ιδρύθηκε το 2012 από το Σταύρο Κώπτα (χορευτής-χορογράφος, ηθοποιός, yoga trainer) και τη Ζωή Κολλάτου (χορογράφος, κινησιολόγος). Το ZS ensemble είναι ένα σχήμα που αντλεί δημιουργικά υλικά από τον χορό, το θέατρο και την μουσική. Είναι μια ευέλικτη δομή που προάγει την παραγωγή έργων με τη συνεργασία και τη συμμετοχή καλλιτεχνών. ZS ensemble έχουν διοργανώσει εργαστήρια κίνησης, αυτοσχεδιασμού και υποκριτικής (body and voice release, isolation and double-work, flocking, 8 συναντήσεις για το θέατρο, theatre lab). Ο βασικός σκοπός του ZS ensemble είναι η ισορροπία ανάμεσα στο θέατρο και τον χορό, ανάμεσα στον αυτοσχεδιασμό και την δομή, ανάμεσα σε εμένα κι εσένα, ανάμεσα στο άσπρο και το μαύρο, πέρα από κάθε πόλο, με καλλιτεχνική ακεραιότητα.

20.30 - 23.59 / προβολές σε λούπα

Construction Insight (βίντεο - 15') - Στέλλα Δημητρακοπούλου

Διεύθυνση, παραγωγή, περφόρμανς, βίντεο, μοντάζ, μουσική: Στέλλα Δημητρακοπούλου:
Βίντεο, μοντάζ, μουσική, μίξη: Κωνσταντίνος Τσιώλης, Περφόρμανς: Ελπίδα Ορφανίδου

Με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου.

Μπορούμε να αναγνωρίσουμε την χορογραφική διαδικασία ως διαδικασία ανταλλαγής ποιότητων και ιδιοτήτων ανάμεσα σε υλικά και σώματα; Το χορό ως μεταμόρφωση και ροή ενέργειας; Πώς μπορεί η κίνηση να γίνει φωνή, η φωνή πέτρα, η πέτρα βλέμμα, το βλέμμα

φως; Μέσα σε ένα ιδιόμορφο εργοτάξιο αποκαλύπτεται η διαδικασία κατασκευής ενός διαρκώς μεταβαλλόμενου κόσμου. Ένα αλχημικό πείραμα φωνών, επαφών και σωμάτων σε ένα τελετουργικό ταξίδι στο εσωτερικό. Το έργο εξετάζει τις σχέσεις ενέργειας/ύλης, κίνησης/φωνής, σώματος/υλικών, τόπου/χρόνου, μέσα από την κίνηση και την επαφή, τον ήχο και τη φωνή. Ακολουθούμε μια πορεία από την ανάσα στη φωνή με τη χρήση διευρυμένων φωνητικών τεχνικών, ενώ παράλληλα πειραματιζόμαστε με την ηχητική ηλεκτρονική επεξεργασία.

Η Στέλλα Δημητρακοπούλου ασχολείται με τον χορό και την περφόρμανς. Σπούδασε στο Λονδίνο στη σχολή Trinity Laban (PhD in Creative Practice: Dance και MA The Body in Performance). Διδάσκει χορό στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του ΠΑ.ΠΕΛ και επιπλέον εργάζεται ως χορογράφος, δραματουργός, περφόρμερ και βοηθός παραγωγής. Στα τελευταία της έργα ερευνά τον χορό ως διαδικασία μεταμόρφωσης της ενέργειας και της ύλης. Με εργαλεία τον φωνητικό και κινητικό αυτοσχεδιασμό, δημιουργεί σύγχρονες τελετουργίες που παρουσιάζονται με την μορφή ζωντανής παράστασης, κινούμενης εικόνας ή και εγκατάστασης. Παράλληλα, μελετά τη σύμπραξη της τέχνης με την τεχνολογία και της φιλοσοφίας με την performance.

Τρεις Πράξεις σε Ένα Χώρο (βίντεο - 15') - Νάνσου Αυγέρη

Σύλληψη-χορογραφία: Νάνσου Αυγέρη, Κάμερα & Μοντάζ: Μυρτώ Αποστολίδου, Χορεύουν: Maria Isidora Vincentelli, Λία Σήμαν, Νάνσου Αυγέρη

Ο Διογένης ο Λαέρτιος μας ενημερώνει για τη θεωρία των ατομιστών σχετικά με τη γένεση του κόσμου: «Ο Λεύκιππος λέει, πως το παν είναι άπειρο... ένα μέρος του είναι γεμάτο και ένα άλλο άδειο... Από αυτό δημιουργούνται άπειροι κόσμοι, που διαλύονται πάλι σ' αυτά τα στοιχεία. Οι κόσμοι δημιουργούνται με τον εξής τρόπο: πολλά σώματα, με κάθε λογής σχήματα, μετακινούνται στο μεγάλο κενό, αποχωρώντας από το άπειρο. Αυτά τα σώματα συναθροίζονται και παράγουν μια ενιαία δίνη, στην οποία, συγκρουόμενα το ένα με το άλλο και περιστρεφόμενα με κάθε τρόπο, αρχίζουν να διαχωρίζονται και τα όμοια να προσεγγίζουν τα όμοια.

Η Νάνσου Αυγέρη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Είναι απόφοιτος της Ανώτερης επαγγελματικής σχολής χορού Παλλού Μάνου. Αποφοίτησε βιβλιοθηκονομία από τα ΤΕΙ Αθήνας. Έχει γράψει και εκδώσει δύο βιβλία το «Street café» και τη «Γέφυρα». Χορογράφησε το «Εγώ ο άλλος ο κόσμος» και το «Νόμιζες». Το 2014 ίδρυσε το «μικρό στούντιο» στην Αίγινα - ένας χώρος για τις τέχνες με κεντρικό άξονα τον χορό. Διδάσκει μπαλέτο, σύγχρονο χορό και Pilates. Τα τελευταία χρόνια ζει στην Αίγινα.

Mesagros (video - 6') - Rosemarie Anton

Χορός: Rosemarie Anton, Κάμερα: Krischan Marcks, Μοντάζ: Holger Vocke, Μουσική: Armand Armar: La terre vue du ciel

Αναμνήσεις, πεταγμένες σε ένα ξεχασμένο μέρος

Rosemarie Anton: Είμαι δασκάλα και χορεύτρια Dansexpressie από το 1989. Εργάζομαι στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ελλάδα. Πριν από τέσσερα χρόνια ήρθα σε επαφή με το χορό Butoh. Χορεύω στη γερμανική ομάδα MAR MÄANDER. Butoh για μένα είναι ο χορός του παραλόγου και του υπερ-ατομικού. Σημαίνει: Καλώς ήλθατε στην εσωτερική πραγματικότητα.

22.10

Augur (performance / installation - 40') - Eli Steffen

«Σε αυτό το χορογραφικό τελετουργικό, το *Augur* επικαλείται την υλική και τη συμβολική δυνατότητα του ανέμου για να τελέσει μια προσευχή αστάθειας και αλλαγής. Σε μια έκρηξη χρώματος και υφάσματος, το *Augur* υφαίνει την drag περφόρμανς μέσα σε ένα καλειδοσκόπιο θρυμματισμένων μελλόντων και των δυνατοτήτων εντός τους, για να καλέσει το κοινό να αναμιχθεί με τα μεταβαλλόμενα ρεύματα της εποχής μας. Εδώ, στο τέλος αυτού του κόσμου, πώς μπορούμε να αγκαλιάσουμε το δυναμισμό και την μεταμόρφωση για τη δημιουργία «εύφορων ερειπίων» για όσους θα ακολουθήσουν;

Είμαι καλλιτέχνης που δημιουργεί μέσα από τη διασταύρωση των εικαστικών τεχνών και της περφόρμανς. Προέρχομαι από τις Η.Π.Α. και δημιουργώ συμμετοχικά περιβάλλοντα που προσκαλούν το βύθισμα στη ζωντανή εμπειρία διερευνώντας την αίσθηση του ανήκειν, πολιτισμικούς κανόνες και συστήματα εξουσίας. Πρόσφατα η δουλειά μου στράφηκε στην εξερεύνηση της απώλειας και στη δημιουργία συναντήσεων που επιτρέπουν στους ανθρώπους να καθίσουν με τη θλίψη τους. Επηρεασμένος σε μεγάλο βαθμό από την queer τέχνη και θεωρία, η τέχνη μου ασχολείται πάντα με την διατάραξη των κανονιστικών προσδοκιών για να φανταστεί κόσμους πέρα από τα όρια της καπιταλιστικής ρυθμιστικής κουλτούρας.

23.00

Τσακ Μπαμ Συνεργασία (αυτοσχεδιασμός - 30') - Μαρία Μαυρίδου, Μαργαρίτα Παπάζογλου, Dorit Weintal

#περφορμανς #αυτοσχεδιασμος #στιγμιαιασυνθεση #συνθεσησεπραγματικοχρονο
#ζωντανητεχνη #πειραμα #βουτια #καντοτωρα #πεζναικαιπαμεπαραπερα
#χωριςπροετοιμασια #χωριςπροβα #πανταπερφορμανς #παμε

Ένα πείραμα, μια αυθόρμητη συνεργασία επί τόπου, που δημιουργείται στο Τσακ Μπαμ για το Τσακ Μπαμ με πνεύμα Τσακ Μπαμ. Η Dorit, η Μαργαρίτα και η Μαρία παίζουν ως τρίο για πρώτη φορά. Είναι οι ευτυχείς συγκυρίες που δημιουργούν αυτό το συνδυασμό. Επιλέγουν να ρισκάρουν, να προσκαλέσουν το απροσδόκητο και να γιορτάσουν μια εκπληκτική συνάντηση περίπλοκων και αντίθασων μυαλών και σωμάτων.

Η Μαργαρίτα Παπάζογλου (GRE) περπατά σε σταυροδρόμια. Σπούδασε λογοτεχνία και φιλοσοφία, θέατρο, σύγχρονο χορό, butoh, τραγούδι. Σωματικές πρακτικές όπως η γιόγκα, το BMC, το τσι-γκονγκ και η ρωσική πολεμική τέχνη Systema αποτελούν επίσης μέρος της κίνησής της. Δημιουργεί έργα σόλο ή και με άλλους επαγγελματίες ή ερασιτέχνες χορευτές, μουσικούς, εικαστικούς, επιστήμονες, φιλόσοφους... Ζει στο Παρίσι και διδάσκει τεχνικές χορού και αυτοσχεδιασμού.

Η Dorit Weintal (ITA/ ISR) είναι χορογράφος, πολυτομεακή καλλιτέχνης και καλλιτεχνική διευθύντρια της ομάδας Faïdo με βάση το Άμστερνταμ. Η δουλειά της ασχολείται με την ανθρώπινη κατάσταση που διερευνάται μέσω χορευτικών παραγωγών, εγκαταστάσεων, ταινιών τέχνης, ντοκιμαντέρ και ποίησης.

Η Μαρία Μαυρίδου (GRE) είναι χορεύτρια / περφόρμερ / δημιουργός με βάση το Άμστερνταμ. Εργάζεται διεθνώς εξελίσσοντας σόλο δουλειά και συνεργάζεται με καλλιτέχνες από το χώρο του χορού, της περφόρμανς, της μουσικής, των εικαστικών, του θεάτρου και του κινηματογράφου. Οδηγεί σεμινάρια έρευνας κίνησης, αυτοσχεδιασμού και περφόρμανς. Είναι πάντα ανοιχτή σε εκπλήξεις.

ΣΑΒΒΑΤΟ 24.7.2021 / 20.00-23.59

20.00

Αναγνώριση Ανάμεσα (περφόρμανς - 30') - Maria Vincentelli + Καλλιόπη Δικαίου

Έχουμε επιλέξει τρεις ποιητές που έχουν επηρεάσει την ζωή της καθεμιάς, και άρα αποτελούν μέρη των διαφορετικών μας ταυτοτήτων. Η Ελένη Πόταγα είναι η νονά της Μαρίας και η ρίζα της σύνδεσής της με την Αίγινα. Ο Καβάφης είναι ο αγαπημένος ποιητής της Καλλιόπης για τον οποίο έγραφε και διάβαζε συστηματικά για έναν χρόνο. Ο Ρούμι μας ενέπνευσε και τις δύο κατά την διάρκεια της κοινής μας καραντίνας. Μέσα από την συνεργασία και την ενοποίηση των εμπειριών μας με αυτά τα ποιήματα προέκυψε μία ιστορία που εκφράζει τον τρόπο με τον οποίο καταλαβαίνουμε κάποιες πλευρές της ζωής. Η αλληλεπίδραση ανάμεσα στην αφηγήτρια και την χορεύτρια έγκειται στις λέξεις και στο νόημα τους αλλά και στην ελεύθερη ερμηνεία των συναισθημάτων μεταξύ των περφόρμερ, καθιστώντας κάθε παράσταση μία μοναδική και καινούρια κατανόηση μίας εξελισσόμενης πραγματικότητας. Θα ερμηνεύσουμε το έργο δύο φορές κατά την διάρκεια του φεστιβάλ σε διαφορετικά περιβάλλοντα με διαφορετική ατμόσφαιρα.

Η Maria Vincentelli είναι χορεύτρια με έδρα την Αίγινα. Έχει σπουδάσει σύγχρονο χορό και χοροθέατρο και εργάζεται ως ανεξάρτητη καλλιτέχνης στο Ηνωμένο Βασίλειο. Από το 2019 που μετακόμισε στην Ελλάδα, η δουλειά της επικεντρώθηκε περισσότερο στην προώθηση της εμπειρίας της κίνησης του σώματος και τη συνεργασία με διάφορες κοινότητες στην Αθήνα και στην Αίγινα. Η πρακτική της στηρίζεται στη δημιουργία και ανάπτυξη ισότιμων συνεργασιών με βάση τον χορό.

Η Καλλιόπη Δικαίου βρίσκεται σε μια διαδικασία εξερεύνησης διαφορετικών μορφών τέχνης, έχοντας σπουδάσει φιλοσοφία και ψυχολογία. Τον τελευταίο χρόνο ζει στην Αίγινα, μοιράζεται και δημιουργεί τέχνη, συμπεριλαμβάνοντας τραγούδι τζαζ, περφόρμανς, χορό και γραφή, καθώς και φροντίδα φιστικιών και ελιών.

20.40

Harmony [από τα Environmental Pieces] (λεκτική παρτιτούρα για ομαδικό αυτοσχεδιασμό - 10') - Αλέξης Πορφυριάδης

Το *Environmental Pieces* πρόκειται για μία συλλογή λεκτικών παρτιτούρων για αυτοσχεδιασμό. Τα κομμάτια καλούν τους εκτελεστές να χρησιμοποιήσουν δημιουργικά το περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται και να αυτοσχεδιάσουν συλλογικά.

Για να πάρετε μια ιδέα, μπορείτε να βρείτε την παρτιτούρα *Harmony* εδώ:

https://intuitivemusic.dk/iima/ap_environmental_pieces.pdf

Ο Αλέξης Πορφυριάδης είναι συνθέτης και αυτοσχεδιαστής, Σπούδασε στην Αυστρία (ΜΑ και Postgraduate στη Σύνθεση) και στην Αγγλία (PhD στη σύνθεση). Συνθέσεις του έχουν κερδίσει βραβεία όπως το πρώτο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης Franco Evangelisti 2020 (Ιταλία) και το τρίτο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης Molinari Quartet 2005 (Καναδάς). Η δουλειά του έχει αναγνωριστεί με διακρίσεις και υποτροφίες όπως το Βραβείο για τη Μουσική της πόλης του Graz (2002) και η ετήσια υποτροφία για τη μουσική σύνθεση της Αυστριακής Δημοκρατίας (2003/04). Έργα του έχουν παιχτεί σε φεστιβάλ και μεμονωμένες συναυλίες στην Ευρώπη, τις Η.Π.Α και τον Καναδά. Είναι ιδρυτικό μέλος του *6daEXIt Improvisation Ensemble/Θεσσαλονίκη*, της μακροβιότερης ομάδας αυτοσχεδιασμού στην Ελλάδα, καθώς και του *WHI ensemble* στην Αθήνα.

21.00

Unfolding patterns of a moth's life (περφόρμανς - 25') - Λουκιανή Παπαδάκη

Ιδέα, ερμηνεία: Λουκιανή Παπαδάκη, Μουσική Jeph Vanger, Κοστούμι Χριστίνα Σωτηροπούλου, Καλλιτεχνικός συνεργάτης Χριστίνα Καραγιάννη

Το *Unfolding patterns of a moth's life* είναι μία αυτοσχεδιαστική περφόρμανς που αντλεί έμπνευση από την ιδιαίτερη σχέση των νυχτοπεταλούδων με το φως και τον ηρωισμό που τις χαρακτηρίζει, ιδιαιτέρως, όταν επιχειρούν πτήσεις προς τη φωτιά. Η αδυναμία τους προς κάθε πηγή φωτός είναι κάτι που κυριαρχεί σε όλη την ενήλικη ζωή τους και που αποκτά εμμονικό χαρακτήρα. Οι νυχτοπεταλούδες σηματοδοτούν περιόδους μεταμόρφωσης, προσιωνίζουν αλλαγές και συχνά ενσαρκώνουν τις ψυχές των νεκρών. Ο χορός τους γύρω από το φως υμνεί το καλό και γίνεται για την επικράτηση του φωτός έναντι του σκότους. Η νυχτοπεταλούδα στο φυσικό της περιβάλλον, τον αέρα, απαλλαγμένη από τα γήινα θα συνεχίσει το ταξίδι της για την πνευματική της ανύψωση ακόμη και αν αυτό μπορεί να κοστίσει την ίδια της τη ζωή.

Η Λουκιανή Παπαδάκη είναι απόφοιτος της ΚΣΟΤ και του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Το 2006-7 φοίτησε με υποτροφία στην Epsedance- Professional School of Dance, στο Montpellier της Γαλλίας. Έχει συνεργαστεί με φορείς όπως το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, το Εθνικό Θέατρο, το ΚΘΒΕ και με χορογράφους όπως η Ανδρονίκη Μαραθάκη, η Μαρία Κολιοπούλου, η Yoshiko Wake, ο Michael Znaniecki κ.α. Το 2014 παρουσίασε το solo της "Syrinx" στα πλαίσια του Int. Solo Tanz Theater Festival of Stuttgart, το οποίο περιόδευσε σε 6 πόλεις της Γερμανίας. Το 2016 παρουσίασε σε συνεργασία με τον χορογράφο Edgen Lame το ντουέτο "Exeo" στο φεστιβάλ Ακροποδητή της Σύρου, ενώ το 2019 συγχχορογραφεί με τη Θάλεια Δίτσα και ερμηνεύει το solo "Song of Myself"

21.40

Ασφαλής Απόσταση (περφόρμανς - 10') - Στέλλα Δημητρακοπούλου, σε συνεργασία με τον Κωνσταντίνος Τσιώλη

Πώς είναι να έχεις συνέχεια ένα μπάτσο πάνω απ' το κεφάλι σου, και με το που κάνεις ένα βήμα οι σειρήνες να τσιρίζουν; Πώς ακούγεται μια ασφαλής απόσταση μεταξύ μας; Όσο πλησιάζουν τα σώματά μας τόσο οι δονήσεις ανάμεσά μας ενισχύονται. Μπορούμε να αγκαλιαστούμε χωρίς να καταστραφούμε; Τολμάς με κάθε κόστος να ξεπεράσεις τους

περιορισμούς της εγγύτητας; Ένα ηχοκινητικό παιχνίδι με τους υγειονομικούς κανόνες της κοινωνικής αποστασιοποίησης όπου η κοινωνική επαφή παραμορφώνεται μέσα από την τηλεπικοινωνία.

Η Στέλλα Δημητρακοπούλου ασχολείται με τον χορό και την περφόρμανς. Σπούδασε στο Λονδίνο στη σχολή Trinity Laban (PhD in Creative Practice: Dance και MA The Body in Performance). Διδάσκει χορό στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του ΠΑ.ΠΕΛ και επιπλέον εργάζεται ως χορογράφος, δραματογράφος, περφόρμερ και βοηθός παραγωγής. Στα τελευταία της έργα ερευνά τον χορό ως διαδικασία μεταμόρφωσης της ενέργειας και της ύλης. Με εργαλεία τον φωνητικό και κινητικό αυτοσχεδιασμό, δημιουργεί σύγχρονες τελετουργίες που παρουσιάζονται με την μορφή ζωντανής παράστασης, κινούμενης εικόνας ή και εγκατάστασης. Παράλληλα, μελετά τη σύμπραξη της τέχνης με την τεχνολογία και της φιλοσοφίας με την performance.

Ο Κωνσταντίνος Τσιώλης είναι μουσικός. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Σπουδάζει πιάνο, θεωρία και μουσικολογία. Γράφει μουσική για θέατρο, χορό, κινηματογράφο και εγκαταστάσεις. Συνεργάζεται με μουσικά σύνολα, συγκροτήματα και τραγουδοποιούς. Κατασκευάζει ειδικά ηλεκτρονικά κυκλώματα για μουσικά όργανα και ηχητικές/φωτιστικές εγκαταστάσεις.

22.00

Τι θ' απογίνουμε; (θέατρο - 40') - Βαγγέλης Πιτσιλός, Λάγια Μαστρογιαννίδου

Ερμηνεύουν: Βαγγέλης Πιτσιλός, Λάγια Μαστρογιαννίδου, Κείμενο: βασίστηκε σε σκέψεις των: Σύλλιας Μπισιώτη, Μανώλη Κασιμάκη, Λάγιας Μαστρογιαννίδου, Βαγγέλη Πιτσιλού, Επιμέλεια κειμένου: Λάγια Μαστρογιαννίδου

-Πριν.

-Πότε πριν;

-Τότε!

Τότε που ανταμώσαμε, που αγαπηθήκαμε, που φτιάξαμε το μικρό μας κόσμο με λάσπη κι όνειρα και τον κατοικήσαμε...

-Τώρα.

-Τώρα ρε;

-Τώρα, γιατί;

Άλλαξαν οι ρόλοι, οι τόποι, οι χρόνοι. Πού βρισκόμαστε τώρα; Τι μας καίει; Τι μας ταραίζει; Τι μας συγκινεί; Πώς

μοιραζόμαστε κι εκφράζουμε το τώρα μας; Μπορούμε;

Γράψαμε, συνθέσαμε και καταλήξαμε σ ένα αλλοτρώσαλλο, ίσως, κείμενο, που προσπαθούμε να το

επικοινωνήσουμε, ανακαλύπτοντας κάθε φορά τις προθέσεις, τα αναπάντητα, τις ματαιώσεις, τα σκοτάδια και το

φως, που – αθέατα ή όχι – αιωρούνται μέσα μας.

-Μετά.

-Μετά;

-Ναι, μετά!

«Τι θ' απογίνουμε;»

Ίσως δε χρειάζεται ν απαντήσουμε. Μόνο να γίνουμε!

Ο Βαγγέλης Πιτσιλός γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αίγινα. Είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής Αγίας Βαρβάρας (Ιάκωβος Καμπανέλλης), και χορογράφος-κινησιολογός. Έχει συνεργαστεί με το εθνικό θέατρο στη θερινή παραγωγή «Ιππόλυτος» του Ευριπίδη, με το θέατρο «Μπάντμιντον», στην παράσταση «το τραγούδι του νεκρού αδερφού», με το Φεστιβάλ Αθηνών στη "Πάπισσα Ιωάννα", με την πειραματική σκηνή του εθνικού θεάτρου,

με παιδικές σκηνές ως χορογράφος-ηθοποιός και στο Μέγαρο μουσικής με την ομάδα Κοπέρνικος. Παρακολούθησε το ετήσιο πρόγραμμα εκπαίδευσης χορού στο motion's tanzstudio (Βερολίνο) καθώς και σεμινάρια σύγχρονου χορού στο Άμστερνταμ και δημιούργησε μια performance με τίτλο "seven" που παρουσιάστηκε σε Ελλάδα και Εδιμβούργο.

Η Λάγια Μαστρογιαννίδου είναι καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής στο ΕΠΑΛ της Αίγινας. Ασχολείται χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο ως ηθοποιός και ως σκηνοθέτης. Δημιούργησε τη θεατρική ομάδα σχολείων Αίγινας. Έχει παρακολουθήσει διάφορα σεμινάρια υποκριτικής και κινησιολογίας. Έχει κάνει μαθήματα υποκριτικής με την Ελένη Σκότη και αυτοσχεδιασμού με τη Νικολέτα Ξεναρίου και τη Μαρία Μαυρίδου.

23.00

6.8 KOhm (περφόρμανς/εγκατάσταση - 40') - Δήμητρα Κουστερίδου

Σύλληψη: Δήμητρα Κουστερίδου, Performance: Δήμητρα Κουστερίδου, Μαρία Μαυρίδου

Το 6.8KOhm είναι μια σειρά έργων όπου ο ήχος χρησιμοποιείται ως δομικό στοιχείο της υλικής σύνθεσης σε εγκαταστάσεις και έργα ζωγραφικής για τη δημιουργία ηχητικών γλυπτών και ζωντανών παραστάσεων. Αυτή τη φορά, μαζί με μια χορεύτρια, επιχειρούμε να εισέλθουμε στο πεδίο της διεπιστημονικής περφορμανς, μέσα από πειραματισμούς όπου η ζωντανή παράσταση προσεγγίζεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο για να προτείνει μια επικοινωνιακή προσέγγιση στις ζωντανές τέχνες. Μια συνεχιζόμενη διαδικασία μεταξύ διαφορετικών στοιχείων ενός δικτύου που περιλαμβάνει σώματα, αναμνήσεις και εμπειρίες.

Η Δήμητρα Κουστερίδου είναι διεπιστημονική καλλιτέχνης με έδρα την Αθήνα. Επικεντρώνεται σε εγκαταστάσεις βασισμένες στον αυτοσχεδιασμό, που χειρίζονται τον θόρυβο και τον ήχο μέσω της χρήσης υλικών σωμάτων. Ο πυρήνας του ενδιαφέροντός της έγκειται στην αποδόμηση της οπτικής ταυτότητας των υποκειμένων ή των αντικειμένων και στην έγχυσή τους με νέο ακουστικό χαρακτήρα, ενισχύοντας τις υλικές, ακουστικές και αισθητικές ιδιότητες της ηχητικής τους ιδιοσυγκρασίας. Το τελευταίο διάστημα ασχολείται με αυτοσχέδιες ηχητικές συνθέσεις χρησιμοποιώντας χειροποίητα όργανα (free formed synthesizers). Έχει εμφανιστεί και εκθέσει στο Ηνωμένο Βασίλειο, την Ολλανδία, τη Γερμανία, τη Νορβηγία, την Πορτογαλία και την Ελλάδα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 25.7.2021 / 20.30 - 23.59

20.30

A Woman and a Tree / Entanglement (performance - 20') - Κατερίνα Δρακοπούλου

Στέκομαι δίπλα σου. Μυρμήγκια και άλλα έντομα τρώνε ένα παλιό κορμό που σαπίζει όπως και η γη. Ξεκουράζομαι για λίγο σε ένα σπασμένο κλαδί. Σε αγγίζω. Αργά, διερευνητικά. Σε αφουγκράζομαι. Κάθε άγγιγμα μου προσφέρει ένα νέο τρόπο να ακουμπήσω, να αφεθώ, να στηριχτώ. Ανακαλύπτω τρόπους να τεντωθώ, να επεκταθώ... σε απροσδόκητες γωνίες. Μου αρέσει να βλέπω τον κόσμο ανάποδα.

Μια γυναίκα και ένα δέντρο. Μέσω μιας αργής, αυτοσχεδιαστικής δράσης, μεταξύ κίνησης και ακινησίας, το σώμα αφουγκράζεται και εναρμονίζεται με το δέντρο. Μια αμοιβαία ανταλλαγή ενέργειας και ροής δημιουργείται. Γίνονται ένα. Σώμα με σώμα.

Μια performance που εμπνέεται από τον Ιαπωνικό χορό Butoh και μας καλεί να αναλογιστούμε την επανασύνδεσή μας με τη φύση και να νιώσουμε ξανά μέρος του οικοσυστήματος.

Η Κατερίνα Δρακοπούλου είναι performer, χορεύτρια Butoh, και εκπαιδύτρια σωματικού θεάτρου και κίνησης. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της (MA in Ensemble Physical Theatre, University of Huddersfield; MA in Performance, Goldsmiths College; BA in Drama and Theatre Studies, University of Kent) δίδαξε ως λέκτορας στο Πανεπιστήμιο του Leeds και στο Manchester Metropolitan University. Από το 2010 βρίσκεται στην Αθήνα όπου διδάσκει μαθήματα και σεμινάρια επικεντρώνοντας στις ψυχοσωματικές διαδικασίες στην κατάρτιση του performer. Έχει συμμετάσχει σε παραστάσεις στην Ελλάδα, Αγγλία, Ιαπωνία και Αμερική και έχει συνεργαστεί με σημαντικούς καλλιτέχνες Butoh, όπως τον Tetsuro Fukuhara, τον Valentin Tszin, τον Katsura Kan και την ομάδα Torifune Butoh-Sha. Η πρακτική της εστιάζει στη σχέση μεταξύ χρόνου, χώρου και σώματος και στη δημιουργία ποιητικών τοπιών που αναδεικνύουν την ομορφιά του καθημερινού, του απρόσμενου και του τυχαίου.

21.00

Real and Imaginary Places (περφόρμανς μακράς διάρκειας - 60') - Improlab:
Νικολέτα Ξεναρίου, Λάγια Μαστρογιαννίδου, Ηλέκτρα Κουλουμπή, Μαρίνα Κοριοιάνο- Λυκουρέζου, Μαρίκα Κωνσταντακοπούλου, Γιόλη Στρίγγου, Rosemarie Anton

1ο μέρος

Ένα παιχνίδι με τις αισθήσεις και το χώρο.

Είμαι ο Χώρος και ο Χώρος είμαι Εγώ.

Άλλες φορές αφήνομαι, εναρμονίζομαι. Άλλες φορές σαμποτάρω. Είμαι εδώ αλλά είμαι ταυτόχρονα και σε άλλη διάσταση.

Τι σύνθεση προκύπτει στον χώρο στη στιγμή; Στην κάθε στιγμή;

Η ομάδα του Improlab χρησιμοποιεί το σώμα για να εξερευνήσει τους χώρους του φεστιβάλ και να δημιουργήσει εφήμερες συνθέσεις και φανταστικά τοπία.

2ο μέρος

Τι χρειάζεται για να βουτήξει κανείς σε άγνωστους τόπους; Τόπους κρυμμένους στο υποσυνείδητο; Τι χρειάζεται για να πάει κανείς εκεί, να ζήσει, να αναπνεύσει, να μυρίσει, να χαμογελάσει; Τι είναι αυτό που πραγματικά χρειάζεται; Η Ηλέκτρα και η Νικολέτα εξερεύνησαν κατά τη διάρκεια της καραντίνας πραγματικούς και φανταστικούς χώρους με τις αισθήσεις ζωντανές και είναι τώρα εδώ για να ενσωματώσουν και να ζωντανέψουν τις ιστορίες τους.

Το "Improlab - εργαστήριο κίνησης & αυτοσχεδιασμού" ξεκίνησε τα παιχνίδια του στο Βαθύ Αίγινας στο "77 - χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών" από την Νικολέτα Ξεναρίου το 2015. Έκτοτε η Μαρία Μαυρίδου παίρνει τη σκυτάλη της καθοδήγησης των συμμετεχόντων όποτε βρίσκεται στην Αίγινα. Σήμερα το Improlab φιλοξενείται στο "μικρό στούντιο" και κατά καιρούς στην Οικία Καραπάνου. Με το πέρασμα του χρόνου η ομάδα αναπτύσσει κώδικες, ασκείται στην στιγμιαία σύνθεση και αρέσκεται στον πειραματισμό χωρίς τέλος. Κάποια μέλη παραμένουν σταθερά, έρχονται νέα, φεύγουν, ενσωματώνονται, ζυμώνονται, εξελίσσονται, αναθεωρούν, παίζουν και ερευνούν.

21.10

The discreet charm of abandonment (βίντεο - 35') - Ελεονώρα Ηλία

Καλλιτεχνική έρευνα/ Χορογραφία: Ελεονώρα Ηλία, Ερμηνεύτριες: Τζίνα Βίκα, Άννα Παπανικολάου, Λάουρα Τσιάτη, Μυρτώ Τασιούλα, Ενδυματολογία: Κωνσταντίνα Μαρδίκη, Βιντεογράφος/ Φωτογράφος: Κωστής Εμμανουηλίδης, Καλλιτεχνικός Σύμβουλος: Μαριέλα Νέστορα, Μέντορας Έρευνας: Jeroen Fabius, Παραγωγή: A priori Dance Co.

“Πώς να δημιουργήσεις ένα χορό για ένα μέρος που δεν χρειάζεται χορό”
Laurent Pichaud (2006)

Το έργο με τίτλο *The discreet charm of abandonment* αφορά τη δημιουργία μιας βιντεοσκοπημένης site-specific performance με επεισοδιακή δομή στην παλιά λαϊκή αγορά του Αγίου Νικολάου, στο ιστορικό κέντρο της γενέτειράς μου, τα Ιωάννινα. Αποτελεί το ‘αποκρυστάλλωμα’ της καλλιτεχνικής πρακτικής έρευνας μου, που διεξήγαγα in situ. Το βασικό ερώτημα που έθεσα έγκειται στο πώς να ‘ζωντανέψω’ και να ‘φωτίσω’ τον -σχεδόν- εγκαταλελειμμένο χώρο της λαϊκής μέσα από τη σύνθεση επεισοδίων χορού, τα οποία εναλλάσσουν τις δυναμικές της κίνησης και αντιπαρατίθενται με την ενέργεια, τη λειτουργικότητα και την αίσθηση που εκπέμπει ο χώρος, ώστε ως συνέπεια να τον μεταμορφώσω σε μια εναλλακτική σκηνή παραστατικών τεχνών.

Το κινητικό υλικό των τεσσάρων επεισοδίων χορού της performance, γεννήθηκε μέσα από την ενεργοποίηση των ανθρώπινων αισθήσεων, την αξιοποίηση κιναισθητικών προσεγγίσεων και σωματικών πρακτικών καθώς και τη χρήση της μεθόδου του Forsythe ως προς τη δημιουργία ‘αρχιτεκτονικών σωμάτων’. Η χορογραφική σύνθεση τους βασίζεται στις καλλιτεχνικές μεθόδους μου, που εμπερικλείουν κυρίως τη χρήση της επανάληψης (επαναληπτικά μοτίβα).

Εντέλει, η μεταμόρφωση ενός ‘ασυνήθιστου’ δημόσιου χώρου για το χορό σε σκηνή χορού λαμβάνει χώρα, καθώς το έργο παρεμβαίνει καλλιτεχνικά στην καθημερινή ζωή της λαϊκής. Η μετατόπιση στοιχείων που ανήκουν στις θεατρικές συμβάσεις ενός τυπικού κλειστού θεάτρου επιδρούν και προκαλούν τις νόρμες της καθημερινότητας της λαϊκής, αρχίζοντας να ανοίγουν δειλά έναν διάλογο με την τοπική κοινότητα.

Άραγε είναι τελικά η δημιουργία σκηνών χορού σε ασυνήθιστα μέρη του δημόσιου χώρου, ένας δημιουργικός και ελπιδοφόρος τρόπος για τους δημιουργούς χορού να παραμείνουμε καλλιτεχνικά ενεργοί στο προσεχές μέλλον, σε μια χώρα γενικώς αδιάφορη ως προς τη χορευτική της σκηνή;

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο Δήμο Ιωαννιτών για την άδεια χρήσης του χώρου. καθώς και τους τρεις τελευταίους ανεξάρτητους παραγωγούς της δημοτικής Λαϊκής Αγ. Νικολάου - ο Τόλης, η Αλίκη και η κυρία Φωτεινή- που συντρόφευσαν το ταξίδι αυτής της καλλιτεχνικής έρευνας και τέλος την παραγωγή του COMMA Festival-μια διοργάνωση των Πανεπιστημίων Fontys-School of Fine & Performing Arts και Codarts- University of Arts (NL) όπου έγινε η live-streaming πρεμιέρα του έργου.

Η Ελεονώρα Ηλία γεννήθηκε στα Ιωάννινα (1983) και είναι απόφοιτη της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ ταυτόχρονα σπούδασε χορό και έλαβε το πτυχίο της από το Τμήμα Θεάτρου και Χορού του ΥΠΠΟΑ. Συνέχισε τις

μεταπτυχιακές της σπουδές στο μεταπτυχιακό χορογραφίας Comma – μια συνεργασία των Ακαδημιών Χορού Codarts- Rotterdam και Fontys _ - Tilburg (Ολλανδία). Είναι δημιουργός χορού για την ομάδα σύγχρονου χορού «a priori», με έδρα τα Ιωάννινα, η οποία έχει παρουσιάσει έξι παραγωγές (χοροθεατρικές και site-specific performances) σε συμπαραγωγή με φεστιβάλ και θέατρα ανά την Ελλάδα, ενώ η ομάδα έχει λάβει επιχορήγηση από το ΥΠΠΟΑ. Έχει εργαστεί επίσης ως ανεξάρτητη ερμηνεύτρια χορού στην Ελλάδα και το εξωτερικό και διδάσκει μαθήματα σύγχρονου χορού και αυτοσχεδιασμού.

22.10

Μενεξέδες και άλλα φωνήματα (περφόρμανς - 10') - Γιάννης Ψαλλιδάκος

Κάτι σαν τραγούδι, κάτι σαν έκφραση φωνής, κάτι σαν άρθρωση και σύνθεση φωνημάτων αυτοσχεδίων. Στα χέρια ένα ούτι, στα χείλη φθόγγοι, στ'αυτιά ένα παιχνίδι νοήματος και μουσικής αντίληψης που κάπου μας ξεφεύγει...

Ο Γιάννης Ψαλλιδάκος είναι αρχιτέκτων, φωτογράφος, vocal artist. Τα τελευταία χρόνια, η μουσική και πιο συγκεκριμένα η σπουδή της φωνής, κέρδισαν την προσοχή και το ενδιαφέρον του. Δραστηριοποιείται στην Ελλάδα και στη Γαλλία, διδάσκοντας overtone-singing και διοργανώνοντας βιωματικά σεμινάρια φωνής, κίνησης & ήχου σε συνεργασία με άλλους καλλιτέχνες και δημιουργούς.

22.30

Sensuous Terrain (περφόρμανς - 25') - Μυρτώ Αποστολίδου, Άμφισσα & Μελίνα Αδρακτά, Βεατρίς Άκρα, Kevin Dib

Ξεχύθηκα να βρώ ιστορίες σε μέρη σκοτεινά.
Σε σπηλιές, στα βάθη των λόφων της Ουαλίας
Το αχανές των ριζών και οι πέτρες αιωρούνται πάνω από το εύθραυστο κεφάλι μου.
Εμαθα αργές λέξεις εκεί κάτω
Με ταξίδεψα στους τόπους των ονείρων
Σε ξεχασμένους τόπους
Τόπους ιερούς
Martin Shaw- Scatterlings

Μπορούμε να εμβαθύνουμε την σχέση μας με αυτο που δεν είναι αποκλειστικά ανθρώπινο;
Μπορεί ο Ρομαντισμός να θεωρηθεί ακτιβισμός;

Μια ομάδα φίλων από το νησί της Αίγινας δημιουργεί μια παρασταση 25 λεπτών με συγχρονισμένη κίνηση, λούπες, ηχητικά τοπία, δίνοντας ζωή σε «άψυχα» αντικείμενα.

Μυρτώ Αποστολίδου: Γεννήθηκα στην Νέα Υόρκη και μεγάλωσα στην Ελλάδα. Η πιο σημαντική μου ανάμνηση από την Αμερική είναι από τις παρέες που μαζεύονταν σε κύκλο με τεράστια κασετόφωνα για να χορέψουν breakdance. Απο τότε γυρεύω τόσο στην ζωή όσο και στην τέχνη μου να δημιουργώ αντίστοιχα ίχνη συλλογικής χαράς και αποδοχής. Με τον κινηματογράφο ασχολούμαι απο την εφηβεία και μετά τις σπουδές μου εργάστηκα σε αρκετές παραγωγές ως βοηθός σκηνοθέτη ενώ απο το 2010 δουλεύω ως φωτογράφος στο θέατρο. Το 2018 σκηνοθέτησα την χοροθεατρική παράσταση PeruPeru στο Θέατρο Τέχνης

μαζί με την φίλη και χορογράφο Βιτόρια Κωτσάλου. Με παρέα 45 εθελοντών επιχειρήσαμε να δημιουργήσουμε μια τελέτη, ένα πέρασμα από την ατομική μας ταυτότητα στην συλλογική εμπειρία πράγμα που ορίζει κάθε παλιά και σύγχρονη γιορτή.

Άμφισσα & Μελίνα Αδρακτά: Γεννηθήκαμε στην Πόλη του Μεξικού, αλλά μεγαλώσαμε στην Ελλάδα, στην Μονεμβασιά. Από τότε που θυμόμαστε τον εαυτό μας, είμαστε περιτριγυρισμένες από τέχνη, λόγω της μητέρας μας. Λόγω επιλογών ή συγκυριών, έχουμε κατά κάποιο τρόπο πορευτεί μαζί σε αυτό το μονοπάτι της δημιουργίας. Ζώντας στη Βαρκελώνη κάποια χρόνια, ασχοληθήκαμε αρκετά με το θέατρο και ανεξάρτητα η καθεμιά με μουσική και ζωγραφική. Αδιαμφισβήτητη στην έμπνευση και τη φαντασία μας γενικότερα, ξεπηδάνε μνήμες παλιές και των δυο μας καταγωγών οι οποίες μας συνοδεύουν πάντα, ακόμα και τώρα που ζούμε στην Αίγινα και δημιουργούμε γεύσεις ανακατεύοντας πολιτισμούς με μπαχαρικά.

Βεατρίς Άκρα: Γεννήθηκα στην Πόλη του Μεξικού, από πατέρα Λιβανέζο και μητέρα Ισπανομεξικάνα. Ίσως αυτή η πολυπολιτισμικότητα να ξύπνησε από νωρίς μέσα μου την περιέργεια για άλλους πολιτισμούς και κουλτούρες. Αφού σπούδασα φιλοσοφία και Καλές Τέχνες στο Μεξικό και την Ισπανία, ταξίδεψα πολύ στην Ευρώπη, μέχρι που το μονοπάτι της ζωής με οδήγησε να ζήσω στην Ελλάδα και για πολλά χρόνια στην Μονεμβασιά. Ήμουν πάντα ενεργή μέσα στην τέχνη μου, τη ζωγραφική και τη γλυπτική, κάνοντας εκθέσεις στην Ελλάδα, το Μεξικό, την Ισπανία και τη Γαλλία. Πλέον ζω στην Αθήνα, κάνοντας όμως τακτικά ταξίδια στο Μεξικό και εξακολουθώ να δημιουργώ, να εκθέτω, να μαθαίνω, να απολαμβάνω και να θυμάμαι.

Kevin Dib: Μουσική Didgeridoo - ηχητικά τοπία

23.00

Αναγνώριση Ανάμεσα (περφόρμανς - 30') - Maria Vincentelli + Καλλιόπη Δικαίου

Έχουμε επιλέξει τρεις ποιητές που έχουν επηρεάσει την ζωή της καθεμιάς, και άρα αποτελούν μέρος των διαφορετικών μας ταυτοτήτων.

Η Ελένη Πόταγα είναι η νονά της Μαρίας και η ρίζα της σύνδεσής της με την Αίγινα. Ο Καβάφης είναι ο αγαπημένος ποιητής της Καλλιόπης για τον οποίο έγραφε και διάβαζε συστηματικά για έναν χρόνο. Ο Ρούμι μας ενέπνευσε και τις δύο κατά την διάρκεια της κοινής μας καραντίνας.

Μέσα από την συνεργασία και την ενοποίηση των εμπειριών μας με αυτά τα ποιήματα προέκυψε μία ιστορία που εκφράζει τον τρόπο με τον οποίο καταλαβαίνουμε κάποιες πλευρές της ζωής.

Η αλληλεπίδραση ανάμεσα στην αφηγήτρια και την χορεύτρια έγκειται στις λέξεις και στο νόημα τους αλλά και στην ελεύθερη ερμηνεία των συναισθημάτων μεταξύ των περφόρμερ, καθιστώντας κάθε παράσταση μία μοναδική και καινούρια κατανόηση μίας εξελισσόμενης πραγματικότητας. Θα ερμηνεύσουμε το έργο δύο φορές κατά την διάρκεια του φεστιβάλ σε διαφορετικά περιβάλλοντα με διαφορετική ατμόσφαιρα.

Η Maria Vincentelli είναι χορεύτρια με έδρα την Αίγινα. Έχει σπουδάσει σύγχρονο χορό και χοροθέατρο και εργάζεται ως ανεξάρτητη καλλιτέχνης στο Ηνωμένο Βασίλειο. Από το 2019 που μετακόμισε στην Ελλάδα, η δουλειά της επικεντρώθηκε περισσότερο στην προώθηση

της εμπειρίας της κίνησης του σώματος και τη συνεργασία με διάφορες κοινότητες στην Αθήνα και στην Αίγινα. Η πρακτική της στηρίζεται στη δημιουργία και ανάπτυξη ισότιμων συνεργασιών με βάση τον χορό.

Η Καλλιόπη Δικαίου βρίσκεται σε μια διαδικασία εξερεύνησης διαφορετικών μορφών τέχνης, έχοντας σπουδάσει φιλοσοφία και ψυχολογία. Τον τελευταίο χρόνο ζει στην Αίγινα, μοιράζεται και δημιουργεί τέχνη, συμπεριλαμβάνοντας τραγούδι τζαζ, περφόρμανς, χορό και γραφή, καθώς και φροντίδα φιστικιών και ελιών.

23.40

Συνήχηση (μουσική περφόρμανς) - Γιάννης Ψαλλιδάκος, Στέφανος Κιουρτσόγλου, Αμφισσα Αδρακτά

ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ / 20.00 - 23.59

Είμί (εγκατάσταση) - Αντώνης Αυγερης

Εικαστικός / Γλύπτης. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Ασχολείται με τη γλυπτική, τη ζωγραφική και το τατουάζ, από το 1995. Μαθήτευσε δίπλα στον εικαστικό Γιάννη Βορεάδη. Εργάστηκε στο ατελιέ γλυπτικής του Στέλιου Τριάντη με δάσκαλο τον Jean Mark Koushnereff. Εργάστηκε σαν γλύπτης αναστήλωσης για 5 χρόνια στην Εθνική Αρχαιολογική Υπηρεσία (Θέατρο Διονύσου, Ακρόπολη, βιβλιοθήκη Αδριανού.) Πήρε μέρος σε ομαδικές εκθέσεις εντός και εκτός Ελλάδας και πραγματοποίησε 4 ατομικές εκθέσεις. Το 2016 αναγνωρίστηκε από το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας (ΕΕΤΕ).

Αναμνήσεις (εγκατάσταση) - Γιάννης Ψαλλιδάκος

Αναμνήσεις από μίαν άλλη πραγματικότητα. Αναμνήσεις από έναν κόσμο που πέρασε κι εχάθη. Αναμνήσεις από τη ζωή...

Περιττό (εγκατάσταση) - Γιάννης Ψαλλιδάκος

Όταν κάτι είναι πέρα από το αναγκαίο. Όταν κάτι πλεονάζει. Όταν κάτι υπάρχει μα πια δεν το θέλουμε. Όταν κάτι το ξεχνάμε. Όταν η ζωή σκιρτά κι εμείς την καταστρέφουμε.

Αρχιτέκτων, φωτογράφος, vocal artist. Τα τελευταία χρόνια, η μουσική και πιο συγκεκριμένα η σπουδή της φωνής, κερδίζουν όλο και περισσότερο την προσοχή και το ενδιαφέρον του. Δραστηριοποιείται στην Ελλάδα και στη Γαλλία, διδάσκοντας overtone-singing και διοργανώνοντας βιωματικά σεμινάρια φωνής, κίνησης & ήχου σε συνεργασία με άλλους καλλιτέχνες και δημιουργούς.

Πρώτα ελεύθερος και εσταυρωμένος εισέρχομαι, στην μια αλήθεια
(εγκατάσταση) - Άρης Καρατουλιώτης

Βασισμένο στο ποίημα μου: "Πρώτα ελεύθερος και εσταυρωμένος εισέρχομαι, στην μια αλήθεια"

Υπάρχουν στιγμές,
που νιώθω ελαφρύς,
σαν λευκό πούπουλο περιστεριού,
αιωρούμαι στην δροσερή πολύχρωμη ατμόσφαιρα.

Υπάρχουν στιγμές,
που νιώθω ακίνητος, βαρύς και σκληρός,
σαν μεγάλος γεμάτος βρύα κορμός Πλατάνου,
ριζώνω στο νωπό μαύρο χώμα.

Υπάρχουν στιγμές,
που νιώθω ορμητικός, κρύος και μπερδεμένος,
σαν τον ποταμό στις ρίζες του,
αναζητώ στους θορυβώδεις καταρράκτες.

Υπάρχουν στιγμές,
που νιώθω γαλήνιος και αχανής,
σαν την απέραντη γαλάζια θάλασσα,
αγκαλιάζω κάθε στεριά, κάθε λιμάνι.

Υπάρχουν στιγμές,
που βρίσκομαι στο βαθύτερο σημείο της.

Υπάρχουν στιγμές,
που θέλω να μείνω εκεί.
Να πνιγώ, σαν βράχος στο βυθό της.

Υπάρχουν στιγμές,
που νιώθω μαγικός, και αρκετά παράφρων
σαν το κόκκινο μπαλόκι,
αναδύω τον βράχο με αλυσίδα στην επιφάνεια.

Μπορώ και θέλω να επιπλέω,

Ωστόσο γίνω κύμα,
που θα ξεπλύνει απαλά την αμμουδιά.

Ωστόσο γίνω ηλιοβασίλεμα,
που τη χρυσαφίζει.
Ωστόσο γίνω φως,
που ανατέλλει,
αλλά δεν δύνει.

Ο Άρης γεννήθηκε το 2000 και μεγάλωσε στην Αθήνα. Φοιτεί στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών στο ΕΜΠ. Ασχολείται με τη ζωγραφική, τη γλυπτική και τη συγγραφή.

Βασικό του ερέθισμα είναι ο ζωγράφος και πατέρας του, Τάκης Καρατουλιώτης.
Από το 2020 μαθητεύει δίπλα στον εικαστικό/γλύπτη, Αντώνη Αυγέρη. Αυτή είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζει έργο του. Από το 2019 ζει και εργάζεται στην Αίγινα.

*tsak
bam*
festival